
ODKAZOWANIE (1) *sb n*

Pierwsze o prawdopodobnie jasne (tak w odkazować); oba a oraz drugie o jasne; w e wahania.

sg [N odkazowanié; -é, -e.] ∅ G odkazowaniå.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI(XVIII) w. s.v. odkażać.

1. *Wypędzanie [kogo do kogo]:* iednoftáynym á okruthnym wízech Stároft [...] wyrokiem thák zdawáni/ y wywodzeni do Krolá byli/ że dla thák niezwykłych mąk niektorzy też z nieprzyaóiół ich [...] płákáli mizernego onych nędznikow do Krolá odkázowánia [*expulsionem*] y wodzenia. *Leop 3 Mach 4/4.*

2. [*Przekazywanie, dawanie komus innemu w sposób urzędowo potwierdzony:*

Wyrażenie: »odkazowanie testamentne«; Odkázowánié Teftámentné/ kthórym Ofobam nie może być. Odkázowánie Teftámentné może być tym wíszyftkim Ofobam/ które odkazánå rzecz słuŝnie przyiąć mogą. *GroicTyt 134 (Linde s.v. odkażać).*]

Synonimy: 1. *wyganianie, wypędzanie.*

Cf **ODKAZOWAĆ**